

**KRISTAUS
KARALIAUS**

LAIVAS

REV PR N JURAS
94 BRADFORD ST
LAWRENCE MASS

MR

STEIG

“Jēzus kartā mokē pajūryje; pas Jj susirinko gausi minia, taip kad Jis turėjo žengti į laivą... o visa minia buvo prie jūros kranto. Jis juos mokē prilyginimais... ir jiems sakē pamokyme: Štai, sėjējas išėjo sėti...” (Mork. 4. 1—3).

UŽGAVĖNIŲ SEKMADIENIS (SEXAGESIMA)

LEKCIJA

2 Kor. 11, 19-12, 9

BROLIAI: Jūs mielu noru pakenčiate paikuosius, patys būdami išmintingi. Jūs juk pakenčiate, jei kas jus pavergia nelaisvėn, jei kas jus ryja, jei kas jūsų lobį ima, jei kas didžiuojasi, jei kas muša jus į veidą. Aš sakau savo sugėdinimui, lyg kad mes būtumėm buvę silpni tame dalyke. Kuo kas nors drįsta girtis, (paikybėje sakau), drįstu ir aš.

Jie yra žydai, ir aš; yra izraelitai, ir aš; yra Abraomo ainiai, ir aš; jie yra Kristaus tarnai, (kaip neprotingas sakau), aš daugiau: pakėliau darbų, daugiau kalėjimų, kirčių be galo, buvau dažnai mirties pavojuose. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturias dešimtis kirčių be vieno, tris kartus buvau rykštėmis plaktas, kartą akmenimis muštas, tris kartus nukentėjau laivo sudužimą, naktį ir dieną buvau jūros gilumoje, dažnai pavojuose nuo vientaučių, pavojuose nuo pagonių, kelionėse pavojuose upių, pavojuose galvažudžių, pavojuose miestuose, pavojuose tyruose, pavojuose ant jūros, pavojuose tarp netikrų brolių; varge ir skurde, daugelyje budėjimų, alkyje ir troškime, daugelyje pasninkų, šaltyje ir nuogume: be to, kas kitaip atsitinka, kasdieninis veržimasis prie manęs, rūpestis visomis bažnyčiomis. Kas yra silpnas, ir aš nesiradau silpnas? Kas yra piktinamas, ir aš nedegu? Jei reikia girtis, aš girsiuos savo silpnumu. Dievas ir Tėvas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus palaimintasis per amžius žino, kad aš nemeluoju. Damaske karaliaus Arėto šalies viršininkas sergėjo damaskiečių miestą, kad mane sugautų: ir aš pro langą pintinėje buvau nuleistas per

EVANGELIJA

Luko 8, 4-15

ANUO metu: Susirinkus skaitlingai miniai ir besiskubinant pas ją iš miestų, jis kalbėjo prilyginimu: Sėjėjas išėjo savo sėklos sėtų. Jam sėjant, dalis krito prie kelio, buvo sumindžiota, ir dangaus paukščiai ją sulesė. Kita dalis krito ant uolos ir išdygus padžiuvo, nes neturėjo drėgmės. Kita krito tarp erškėčių ir daug išdygę erškėčiai nusmelkė ją. Kita dalis kri-

sieną ir taip ištrūkiau iš jo rankų.

Jei reikia girtis (tiesa nepridera), aš eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. Aš žinau žmogų Kristuje, kurs pirm keturiolikos metų, — ar kūne, nežinau, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas net į trečiąjį dangų. Ir žinau, kad tas žmogus, — ar kūne, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas į rojų ir girdėjo slaptingus žodžius, kurių nėvienam žmogui nevalia sakyti. Tokiuo aš girsiuos, savimi gi nėkiek nesigirsiu, tiktai savo silpnybėmis.

Nes jei ir norėčiau girtis, aš nebūsiu neprotingas, nes sakyčiau tiesą; bet susilaikiau, kad kas nemanytų apie mane daugiau, kaip manyje mato ar girdi iš manęs. O kad aš dėl apreiškimų didumo nesikelčiau puikybėn, man duotas akstinas mano kūnui, šėtono angelas, kurs mane muštų veidan. Todėl aš tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai atstotų nuo manęs; bet jis man tarė: Gana tau mano malonės, nes jėga įgyja tobulumo silpnybėje. Taigi, aš mielu noru girsiuos mano silpnybėmis, kad Kristaus jėga gyventų manyje.

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3. yearly. Single copy 5c.

Vasario Šešioliktoji

VASARIO Šešioliktoji yra Lietuvos Nepriklausomybės šventė. Per 22 metus, nuo 1918 iki 1940, tai buvo mums džiaugsmo šventė. Mes džiaugėmės, kad Lietuva, mūsų tėvų žemė, po ilgų vergovės metų atsikratusi svetimo jungo, laisvai tvarkosi ir žengia pirmyn visose šalies gerovės srityse.

Bet šiomet, minint 23-ją metinę Nepriklausomybės paskelbimo sukaktį, mūsų džiaugsmas yra prislėgtas. Perna vasarą, dabartinio baisaus karo sukury, Lietuva, kaip ir daugelis kitų silpnesnių tautų, tapo galingojo ir klastingojo kaimyno, bolševiko — ruso, pagrobta. Šiandien mūsų broliai ir seserys Lietuvoje kenčia ir vaitoja maskoio vergijon pakliuvę.

Tad Nepriklausomybės šventėje mes negalime pilnai džiaugtis, Tikriau turėtumėm liūdėti, kad Lietuvos laisvė tapo vylingo priešo sugniaužta, kad nuožmieji mūsų tėvų žemės grobuonys

to į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių. Tai sakydamas jis šaukė: Kas turi ausis klausyti, tas teklausei. Jo mokytiniai klausė jį, ką tas prilyginimas reiškia. Jis jiems tarė: Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, kitiems gi skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. Tas prilyginimas štai ką reiškia: Sėkla — Dievo žodis. Prie kelio tai tie, kurie klauso; paskui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolos tie, kurie išgirdę su džiaugsmu priima žodį; bet jie neturi šaknų; jie tiki iki laikui ir pagundos metu jie atsitraukia. Kas gi krito tarp erškėčių, tai tie, kurie kad ir klauso, bet šalin eidami rūpesnių, turtų ir gyvenimo džiaugsmų nutroškinami ir neneša vaisiaus. Kas gi krito į gerą žemę, tai tie, kurie klauso žodžio, jį palaiko tikrai geroje širdyje ir neša vaisiaus kantrume.

įvedę naują tvarką jau pradėjo naikinti krašto gerovę ir lietuvišką dvasią.

Betgi mums nereikia nusiminti. Lietuvos nelaimė turi paskatinti mus prie naujų pasiryžimų teikti Jai savo pagalbą.

Mūsų gi pagalba Lietuvai gali ir turi reikštis trejopu būdu: ryžtingumu, malda ir auka.

Ryžtingumas

Deja, lietuvių tarpe čia Amerikoje atsiranda išgamų, Maskvos parsidavėlių, kurie ir spaudoje ir gyvu žodžiu nori įtikinti Amerikos lietuvių visuomenę, kad Lietuva, bolševikų pagrobta, jau nebeatsistatys. Sovietų Rusija esant taip galinga, kad jokios vilties nesama Lietuvai išsivaduoti. Ir dėl to veltui esančios Tėvynės mylėtojų pastangos Lietuvai gelbėti.

Norima nebviltimi pakirsti norą lietuviuose darbuotis tėvų žemei vaduoti iš bolševikų nelaisvės.

Nepasiduokime šiems išgamų įkalbinėjimams. Žinokime, kad jokia galybė negali iš žmonių išplėsti laisvės troškimo, jei jie patys to nenori. Tauta, kuri jau tiek yra išsąmonijusi, kad pati pasiskelbė laisvą ir nepriklausomą esant, kuri jau tiek metų gyveno laisvu ir nepriklausomu gyvenimu, kuri nėra išsižadėjusi pati savo laisvės — negali žūti. Ji gali būti svetimos jėgos prismaugta, prislėgta, bet joku būdu išnykti.

Pagalčiau, šis baisus karas, kuriuo pasinaudodama, Rusija užgrobė Lietuvą, nėra dar pasibaigęs. Jokia valstybė, kuri kovoja prieš diktatorių užsimojimus užvaldyti visą pasaulį, nėra pripažinusi bolševikų smurto žygio prieš Lietuvą. Anaipol, turime aiškų Suvienytų Amerikos Valstybių Prezidento pareiškimą, kad Lietuvos nepriklausomybė nėra prarasta, o tik laikinai lyg padėtą į šalį. Ir dėl to laisvosios Lietu-

vos atstovai dar tebeina savo pareigas čia Amerikoje, Anglijoje, Šveicarijoje, neokupuotoje Prancūzijoje ir Pietų Amerikoje.

Mums tad nėra pagrindo nebvilčiai žiūrėti į Lietuvos ateitį. Priešingai, mes šviesia viltimi galime laukti netolimo Lietuvos prisikėlimo, panašiai, kaip to laukia Belgija, Olandija, Norvegija, Danija, Liuksemburgas, Čekoslovakija, Lenkija, Albanija, Etijopija, Latvija ir Estija.

Tiesa, šiandien Lietuva yra parbloškta. Bet Ji vėl pasikels. Ji bus vėl nepriklausoma ir perėjusi per skaudaus bandymo ugnį, Ji bus skaistesnė ir gražesnė.

Ūgdykime savyje tą viltį, ryžtingai kovodami prieš visus, kurie skleidžia mūsų tarpe nusiminimą, nebviltį, kurie nori palaužti mumyse pasiryžimą vaduoti Lietuvą iš rusų bolševikų vergijos.

Malda

Tautų likimas, kaip atskirų žmonių, yra Dievo rankose. Dievas leido, kad mūsų tėvų žemę ištiktų nelaimė, Leido už tai, kad laisvoje Lietuvoje buvo nemaža nusižengimų Dievo ir Bažnyčios įstatymams, kad atgautąją laisvę naudotasi ne kartą bloga daryti, ne gera. Dabartinė bolševikų vergiją yra baudžiamoji Dievo rykštė.

Dėl to mums reikia permaldauti Dievą. Mums reikia melstis, kad Dievas teiktųsi dovanoti mūsų tautiečių klaidas ir gražinti prarastąją laisvę.

Gražų pavyzdį čia duoda mums vienas "Laivo" skaitytojų, kurio laišką talpiname žemiau. Kiekvienas tepaskaityti jį ir pasiragina sekti kilniu pavyzdžiu.

Auka

Lietuvai vaduoti iš nelaimės reikės nemaža lėšų. Jų reikia ir pabėgusiems iš nuožmių bolševikų rankų šelpti.

Tuo tikslu A. L. K. Federacijos pastangomis sutvertas yra Lietuvai gelbė-

ti Fondas. Kiekvieno lietuviu kataliko yra šventa pareiga įsirašyti į gelbėtojų eiles, prisidėti prie gelbėjimo Fondo. **Kiekvienam Fondo nariui skiriama Vieno tik dolerio auka metams.**

Yra tai nedidelė auka, bet sudėjus į krūvą susidarys milžiniška suma, kuria galima bus daug kas nuveikti.

Kiekvienas, kuris skaito šias eilutes, jei dar nėra atlikęs patrijoto lietuviu pareigą, tepasiskubina. Tegul vasario 16-oje, Lietuvos Nepriklausomybės šventėje, padeda ant Lietuvos aukuro **Vieną Dolerį!** Tesiunčia jį Federacijos sekretoriui, (išrašydamas čekį ar Money Order kun. P. Juro, Federacijos išdininko vardu), šiuo adresu: 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Taigi, minėdami 23-sius Lietuvos Nepriklausomybės metus, pagerbkime mūsų Tėvynę ne tuščiais žodžiais, bet iškalbingais darbais: ryžtingai kovokime Maskvos agentų skleidžiamą bauginimą ir nebviltį, leiskime savo karštas maldas į Dangų, prašydami, kad pasigailėtų Lietuvos ir ją išgelbėtų iš dabartinės nelaimės, ir galop, dėkime savo aukas, savo atliekamą dolerį, į Lietuvai Gelbėti Fondą.

Taip darydami, mes tikrai prisidėsime prie Lietuvos atvadavimo ir parodysime tikrąją meilę mūsų Tėvynei.

Kilnus Pavyzdys

Redakcijos pastaba: Marijonų Seminarijos Rektorius gavo neseniai laišką, kurį žemiau talpiname. Šis laiškas liūdi, kad lietuvių tarpe Amerikoje yra tikrų patrijotų, kurių širdyse dega karšta nelaimingos Lietuvos meilė. Autoriaus pageidavimu nededame jo pavardės, o tik slapyvardę.

Didžiai Gerb. Tėveli,

Šiame laiške rasite 5 dolerius. Yra tai auka, už kurią malonėkite atlaikyti šv. Mišias už pavergtąją mūsų brangią Tėvynę — Lietuvą ir paprašyti žmonių, kad pasimelstų už Ją, idant Viešpats

Garbingas Vienuolių Brolių Pašaukimas

Žodis Į Nevedusius Vyrus

Malonusis Brolau:

Nėr abejones, kad Tamista laikytum didele sau garbe gauti iš krašto valdovo pakvietimą būti jo namiškiu, gyventi su juo po vienu stogu, valgyti prie bendro stalo ir visuomet su juo bendrauti.

Ir štai, Tamistai yra siūloma nepalyginamai didesnė garbė. Pats valdovų valdovas, dangaus ir žemės Viešpats, kviečia Tamistą būti Jo namiškiu.

Tik pamąstyk truputį.

Kiekvienas žmogus gyvena čia ant

Dievas pasigailėtų Lietuvos ir gražintų jai laisvę greitai, ir išgelbėtų iš pragariskų, tyroniskų bolševikų rankų.

Kitokiu būdu mes jai negalime padėti, tik malda. O malda yra galingesnė už viską.

Būtų labai gera ir prakilnu, jei visose lietuvių katalikų bažnyčiose Vasario 16-tą būtų atlaikytos šv. Mišios ir kitokios pamaldos už Lietuvą. Jei visi katalikai melstųsi, be abejonės V. Dievas pagreitintų Lietuvos išlaisvinimą.

Taip jau reikėtų prisiminti a. a. Ark. Jurgį Matulevičių. Jo kilni dvasia tebėra su mumis. Jisai dirbo nenuilstomai Lietuvai ir visas savo jėgas ir gyvybę padėjo už Lietuvą. Be abejonės šiandien Jisai meldžiasi danguje už mūsų Tėvynę. Taigi ir mes visi, kurie degame tikra ir kilnia meile Tėvynei, prisidėkime prie a. a. Jurgio Matulevičiaus maldų. Ir tikrai galėsime tikėtis, kad V. Dievas pagreitins išvadavimą pavergtos Lietuvos.

Neužmirškime irgi šauktis užtarimo šv. Kazimiero, Lietuvos Globėjo, ir švenč. Panelės Marijos kurios vardu pavadinta yra Lietuva "Marijos Žemė".

Taigi turėkime viltį, melskimės karštai ir ištvermingai — ir Lietuva bus laisva!

Nuliūdęs.

žemės ne kam kitam, kaip amžinybei. Paklausk savęs, ar šis purvinas pasaulis davė Tau ką nors, kad galėtumei užtikrinti sau laimingą amžinybę? Laidas greit bėga, o amžinybei maža ką beturi.

Metas pagalvoti, kas reikia daryti, kad ne tuščiomis rankomis įžengtumei į amžinybę.

Kiekvienam privalu atnešti Dievui savo gyvenimo vaisių pėdėlius

Šeimos tėvas neša Dievui vaisių, sukūręs šeimą. Jis augina dangui piliečius.

O Tamista, viengugi, nevedęs, kokį vaisių Dievui gali parodyti? Tamista, tur būt, jau nebegalvoji apie šeiminių gyvenimą. Gal neturi tam pašaukimo. O gal jau pervėlu sukurti tokį gyvenimą.

Kas gi daryti? Tamista gali pasukti savo gyvenimą kitą linkme, kuri veda tiesiai į dangų. Dievas yra taip geras žmogui, kad priima į savo artimiausią tarnybą ne tik jaunuolius, bet ir pagyvenusius vyrus.

Gerasis Dievulis taip sutvarkė Tamistos aplinkumą, kad pasivėlinai sukurti šeimos židinį. Iš to matyt, kad Jisai kviečia Tamista pasirinkti skaistybės kelią, kuriuo eina vienuoliai. Kitaip sakant, Dievas Tamistai siūlo pasirinkti vienuolišką gyvenimą.

Stoki į savąją vienuoliją

Daug yra Bažnyčioje vienuolijų. Bet geriausia yra pasirinkti savąją, lietuviškąją. Turiu mintyje TT. Marijonus, kurie telkia pas save lietuvius vyrus, pasiryžusius Dievui tarnauti savųjų tarpe.

Į Marijonų Vienuoliją priimami ne tik tie, kurie nori ir gali tapti kunigais, bet ir tie, kuriems ar amžius ar mokslo stoka neleidžia siekti kunigystės garbės. Žodžiu, į Marijonus priimami kandidatai ir į broius — vienuolius.

Ką gi veikia BroLIAI-Marijonai?

BroLIAI-Marijonai, nieku nesiskiria nuo Kunigų-Marijonų kas liečia bendrojo gyvenimo. Visi Marijonai, ar kunigai ar broLIAI, turi bendrus dvasios lavinimus, bendrą stalą, bendrą ir lygų visiems traktavimą. Skiriasi tik darbo rūšimi.

Kunigai dirba daugiausiai kunigiškus darbus, mokytojavimo ir panašius proto darbus. Gi broLIAI atlieka daugiausiai rankų darbus, amatų darbus. Ir taip vieni broLIAI yra elektros mechanikai, kiti plumberiai, dar kiti mūrinkai, staliai, spaustuvininkai. Dar kiti broLIAI dirba prie seminarijos ir kolegijos ūkių, ūkininkauja. Yra tarp broLIŲ, kurie eina vargoninkų ar zakristijonų pareigas, arba dirba intertypistų ar linografistų darbą, arba atlieka ofise įvairius raštinės ir ekspedicijos darbus.

Marijonų Vienuolijoje broLIAI yra lavinami, kad išmokytų kokį naudingą darbą ar amatą, prie kurio kandidatas turi palinkimo ir gabumo.

Nuoširdus kvietimas

Baigdamas, kreipiu į Tave, kuris skaitai šį mano rašinį, nuoširdų pakvietimą.

Perskaitęs, pagalvok, pasimelsk ir rimtai paklausk savęs, ar nenorėtumei būti vienas iš tų broLIŲ Marijonų, kurie dirba lyg bitutės pasiaukoję Dievo garbei, savo ir kitų sielų išganymui?

Pamintyk, kad gyvenimas trumpas ir reikia surinkti gerų darbų vaisių amžinybei. Vienuolijoje turi geriausios progos trumpą valandėlę padirbęs pelnyti amžiną laimę.

Tad ilgai negalvok. Kad ir pašaukimas yra labai svarbus klausimas, betgi nereikia gaišti laiko, kad jį išrištumei. Žinok, kad nuo jo teigiamo išrišimo priklauso Tavo garbingesnė amžinoji laimė. Apsižiūrėk, kad ne tuščiomis rankomis peržengtumei amžinasties slenkstį, nes Pats Viešpats to iš mūsų

reikalauja, šventame Rašte užrašęs žodžius:

“Nesirodyk Viešpaties akivaizdoje tuščiomis rankomis.” (Ekkli. 35.6).

BROLIS, M.I.C.

NUO REDAKCIJOS: Jei kas norėtų arčiau susipažinti su Marijonų Vienuolijos gyvenimu, tesikreipia pats į bykurį Marijonų vienuolyną Amerikoje: Chicagoje: 2334 So. Oakley ave.; Kenosha, Wisc. — 5108 7-th Ave.; Thompson, Conn. — Marianapolis College; Hinsdale, Ill. — Marian Hills Seminary.

Kaip Atsilyginti Dievui

VIENAS turtingas Romos jaunuolis sunkiai sirgo. Pagaliau pasveikęs išėjo pirmą kartą po ligos į sodą pasivaikščioti. Jis netvėrė džiaugsmu, matydamas vėl gražiąją gamtą ir dėkojo Visagaliui už suteiktą malonę, už gražintą sveikatą.

— Visagalis Dieve, — šnibždėjo jaunuolio lūpos, — jeigu žmogus galėtų Tau kuo nors atsilyginti už taip didžias Tavo malones, aš atiduočiau Tau visą savo turtą!

Tuos jo žodžius išgirdo netoliese esąs senelis ir, prisitardamas prie jaunuolio, tarė:

— Eikš, aš tave nuvesiu ten, kur tu savo turtus galėsi paaukoti Dievui.

Jaunuolis sekė senelį, ir jie atėjo į vieną tamsią, skurdžią trobelę, kur viešpatavo didžiausias vargas. Šeimos tėvas sunkiai sirgo, motina verkė prie jo lovos, nes neturėjo kuo pavalgydinti ligonio ir pridengti nuogų išbadėjusių vaikų. Jaunuolis išsigando; jis nesitikėjo rasti pasauly tokį skurdą. Jį atvedęs senelis jam tarė:

— Štai! Šitie vargšai yra Dangiškojo Tėvo vaikai. Ištiesk jiems gailėstiną ranką, ištrauk juos iš skurdo, o tada atsilyginsi Dievui už gražintą tau sveikatą.

Susijaudinęs jaunuolis atidavė tiems vargšams dalį savo turtų.

Gelbėkim Mokslus Einantį Jaunimą

MOTINĖLĖS Dr-ja, per 40 metų teikdama stipendijas studentams-ėms, lietuvių tautai labai daug gero padarė. Per pirmuosius 20 metų savo gyvavimo, teikė stipendijas lietuviams einantiems aukštus mokslus Šveicarijoje ir Amerikoje. Dėka Motinėlės paramai įgijo aukštus mokslus mūsų tautos žymūs mokslinčiai ir veikėjai, kaip tai: St. Šalkauskas, pedagogas, Putinas, poetas, Dovidaitis, rašytojas, Bistras, profesorius ir veikėjas, ir daugelis kitų.

Lietuvos Nepriklausomybės laikais, (1920-1939), Dr-ja teikė studentams-ėms Amerikoje gimusiems eiti mokslus Kaune Vytauto Didžiojo Universitete, tikslu kad palaikius artimesnius santykius su Tėvyne Lietuva ir kad išauklėjus lietuvių patriotinėje dvasioje visuomenės darbuotojų ir pedagogų Amerikoje. Tais motyvais vadovaudamasi Dr-ja ir teikė stipendijas Seserų Kongregacijoms, Kazimierietėms, Prancištiečiams, ir Nukryžiuoto Jėzaus. Minėtų Kongregacijų Sesutės įgyjusios Lietuvoje aukštus mokslus labai pasekmingai darbuojasi apšvietos srityje mūsų aukštesnėse ir parapinėse mokyklose.

Šiais sunkiais mūsų tautos laikais naujos problemos iškilo. Vaikams nelaimėi ištikus, gailestinga motina visas jėgas padeda jiems gelbėti. Mūsų tautos sūnūs, dukters, kurie yra dabar pabėgę iš Lietuvos, labai sunkioje padėtyje atsidūrė. Tad mūsų Dr-ja, kuri turi garbingą vardą, "Motinėlė", deda visas pastangas neturtingiems studentams trokštantiems mokslo pagalbą teikti. Kilnios dvasios ir gabūs studentai pabėgę iš Lietuvos į Europos šalis ir kai kurie iš jų net pateko į Ameriką. Jie visi trokšta mokslo: jie visi nori apsišviestę grįžti į savo mylimą šalį, Lietuvą, ir ten dirbti savųjų naudai. Mes įsitikinę esame, kad Sovietų Rusijos kariška okupacija Lietuvos yra

laikinas dalykas. Be to, mums yra labai svarbu išauklėti tuos studentus Amerikos demokratine dvasia, kad jie grįžę į Lietuvą galėtų veikti demokratinėje pakraipėje tėvynės ir žmonių naudai.

Tad nesigailėkime nei darbo nei aukų ir rengkimės prie Lietuvos atstatymo.

Vienas iš svarbiausių dalykų yra išauklėti Lietuvai tinkamus mokslo žmones ir visuomenei vadus. Motinėlės Dr-ja todėl teikia stipendijas ne tik Amerikos lietuviams, gabiems ir doriems studentams-ėms, bet lygiai taip pat iš Lietuvos pabėgusiems studentams.

Iš širdies prašome Amerikos lietuvių paremti savo aukomis Motinėlės Dr-ją. Malonėkite įsirašyti į narius sumokant \$10. ar \$5. į metus. Garbės nariai suteikia auką \$100. ir jie lieka nariais visam gyvenimui. Darydami testamentus, padarykite palikimus Motinėlės Dr-jai. Nario mokesčius ir aukas siųskite:

Rev. N. Pakalnis,
259 N. 5-th St.,
Brooklyn, N. Y.

Laukdami visuomenės paramos, liekame su pagarba Motinėlės Valdybos nariai:

Kun. Dr. J. B. Koncius, pirmininkas,
Mt. Carmel, Pa.

Kun. I. Valančiūnas, vice-pirmininkas,
Philadelphia, Pa.

Kun. N. Pakalnis, kasininkas, Brooklyn, N. Y.

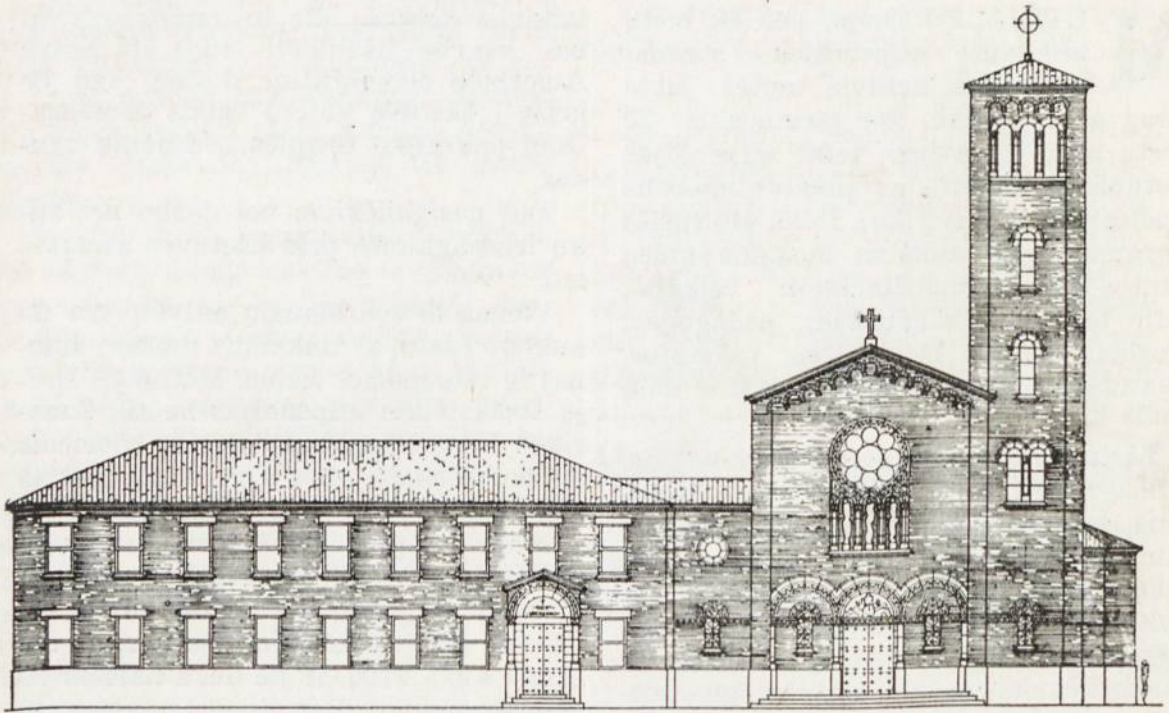
Kun. P. Lekešis, sekretorius, Maspeth, N. Y.

Kun. A. Petraitis, kasos globėjas,
Worcester, Mass.

Kun. J. Simonaitis, kasos globėjas,
Elizabeth, N. J.

KIEKVIENO KATALIKO YRA ŠVENTA PRIEDERMĖ PAREMTI KATALIKIŠKĄ SPAUDĄ IR JĄ KUO PLAČIAUSIAI PASKLEISTI TARP ŽMONIŲ.
Popiežius Pijus IX

T.T. Marijonai Argentinoje

T.T. Marijonų Argentinoje projektuojamoji statyti bažnyčia ir klebonija-vienuolynas.
Gruodžio 26 d., 1940 m. jau nupirkta žemė

Ką siųsti, ir ko nesiųsti Misijonieriams

GEROS širdies žmonės girdėdami apie Marijonų misijonierių sunkią būklę Argentinoje, kai kurie jų siunčia pagalbą ne pinigine bet nupirktais daiktais.

Nepatogumai

Tačiau siunčiamieji daiktai, užuot pagelbėjus misijonieriams, padaro jiems didelių iškasčių, ir daug vargo su muitinės valdininkais. Mat, Argentina yra ne Jungtinėse Amerikos Valstybėse, bet labai tolima atskira valstybė pietuose; toji valstybė uždėjo labai didelius maito mokesčius ant visų daiktų ateinančių iš kitų kraštų.

Atsiųstojo siuntinio neatnešama į namus, kaip kad Amerikoje labai patogiai sutvarkyta, bet reikia nuvykti į valdžios muitinę, ir tenai po dviejų valandų laiko gaišinimo, pereinant per še-

šis atskirus valdininkus, stojant į eilę prie atskirų šešių langelių, apmokėjus didelius Argentinos valdžios uždėtus mokesčius, tik tuomet galima neštis, ar parsisamdžius vežimą vežtis savo siuntinį namo, į kurį tramvajumi pasiekti ima apie pusantros valandos laiko.

Argentinos muitinėje tokia tvarka, kad nuėjus siuntinio atsiimti, pirmiausia reikia sumokėti prie atskirų dviejų langelių mokesťį "už stampas" pezomis 3,20, pirm negu valdininkai pradės siuntinio jieškoti. Siuntinį atidarius, nustatoma kiek maito reikia sumokėti. Mokestis paprastai būna apie pusę tiek kiek daiktas yra įvertintas. Kartais pasitaiko kad siunčiamasis daiktas yra menkos vertės, ir jo neapsimoka imti, bet įmokėtų pezų 3,20 jau negrąžinama. Ir taip praleidęs apie pusę dienos laiko, sumokėjus muitinei ir tramva-

jams arti keturių pežų, grįžti be nieko namo, su nuvargintais nervais ir skaudama galva.

Penki siuntiniai iš Amerikos

Praeitoms Kalėdoms misijonieriams atėjo iš Amerikos nuo geradarių penki siuntiniai daiktais. Viename buvo arnotas, alba, purifikatoriai ir kiti prie Mišių reikalingi smulkūs daiktai. Siuntėjas pažymėjo kad tie daiktai verti \$55. (Už tuos pinigus būtų galima vietoje ne prastesnį arnotą gauti, ir nebūtų reikėję mokėti persiuntimo, nei maito).

Antrajame siuntinyje irgi arnotas, su pažymėjimu \$50.00 vertės.

Trečiame siuntinyje buvo alba, korporalai, purifikatoriai, ranksiuosčiai, ražančiai; jį pasiūsta be pažymėjimo daiktų vertės, tat jį atsiimti lengviau, nes galima lengviau dėl maito derėtis; bet išanginio mokes ties 3,20 reikia sumokėti pirm negu pradės daiktą jieskoti.

Ketvirtame siuntinyje buvo knygos: Linkolno istorija, muzikos vadovėliai ir kitos. Nors ant knygų maito nėra, bet reikia nueiti sumokėti išanginio mokes ties pežų 3,20 ir dar kokių ten priedų 2,00 pezas. Taigi išleisti apie pusantro dolerio ant ne labai reikalingų daiktų.

Penktame siuntinyje buvo keturi pekturalikai, su pažymėjimu vertės -4.00.

Visus tuos daiktus misijonieriai galėtų sunaudoti, bet dabar jie ne būtina reikalingi, o nesumokėjus didelių Argentinos maito mokesčių negalima jų atsiimti. Ir misijonieriai sugaišo keletą dienų, vaikščiodami po įvairias įstaigas, bandydami išrūpinti paliuosavimą, gi nepasisekus, visus tuos daiktus reikėjo siūsti atgal siuntėjams.

Siuntinio atsiėmimas pasunkinamas, kuomet siuntėjas siūncia kaipo "naują" daiktą ir dar pažymi daikto vertę.

Geriausias būdas paremti

Kas nesidžiaugtų gaudamas siuntinį Kalėdoms? Ypač misijonieriai gyvenantieji tolimuose kraštuose, kuriems net

draugiškas laiškas suteikia daug džiaugsmo.

Būtinieji misijonieriams reikalai, kaip ir visų žmonių: maistas, pastogė, drabužiai, keionės ir smulkieji reikalai. Argentinoje kunigai net ir gatvėje dėvi sutoną. Kasdien ją dėvint, vienos metams neužtenka; ji čionai kaštuoja apie \$25.00. O gyvena tenai keturi kunigai ir vienas broliukas.

Reikia remti misijonierius, bet daiktais siūsti, kaip matėme, nepatogu. Daiktai Argentinoje yra arti tos pačios kainos kaip ir Amerikoje, net šiek tiek pigiau. O sumokant brangų persiuntimą, į taip tolimą kraštą, ir dar brangesnį maitą, tai tie siūnciamieji daiktai atseina labai brangiai.

Argentinos misijonieriai prašo geradarių ir toliau jų neužmiršti, ir atsiūsti taip reikalingos paramos, kadangi ligišiol jie tenai gyvena vien geradarių pašalpa. Ir jeigu ne geradarijai, tai Marijonų Vienuolija nebūtų galėjus pasiūsti misijonierių į Argentiną.

Lengviausias saugiausias, ir patogiausias pinigų siuntimas į Argentiną — tai banko čekiu. Be to, mainant čekį į vietos pinigus — pezas, gaunama daugiau negu tiesioginiai už dolerius, ar už pašto perlaidas.

Ant paprasto laiško į Argentiną užtenka 3 centų pašto ženkle. Toks laiškas ateina į vieną mėnesį. Oro paštu laiškas ateina į vieną savaitę, bet reikia dėti 40 centų pašto ženklą, ir turi sverti ne daugiau pusės uncijos.

O šaipjau daiktus, geriausia įduoti atvežti vykstantiems į Argentiną.

Marijonų Misijonierių adresas:

**Kun. Jonas J. Jakaitis,
Rivadavia 2199,
Valentin Alsina, Avell.
Argentina**

JEI APAŠTALAS POVILAS GYVENTŲ MŪŠŲ LAIKAIS, TAI JIS TIKRAI BŪTŲ KATALIKIŠKO LAIKRAŠČIO REDAKTORIUS. **Vysk. Ketteleris**

Dvasios Didvyriai

VASARIO 16 D.

Šv. Julijona, Mergelė ir Kankinė. — Nedaug yra užsilikę žinių apie šv. Jlijoną. Ji gyveno Mažojoje Azijoje, Nikomedijoje. Kartu su 130 kitų krikščionių, ji buvo užmušta: jai nukirto galvą už tikėjimą į Kristų ir prisikėlimą iš numirusių 306 metais. Josios relikvijos buvo perkeltos šeštajame amžiuje į Puteoli, netoli Neapolio. Iš ten jos relikvijų gavusios kai kurios bažnyčios Prancūzijoje, Portugalijoje ir Belgijoje.

Tikroji mūsų tėvynė yra dangus. Saviesiems betarnaudami, nepamirškime dangaus: amžinai laimei esame skirti ir ją turime pasiekti.

VASARIO 17 D.

Šv. Flavijonas, Vyskupas ir Kankinys. — Konstantinopolio vyskupui ir patriarkui šv. Proklui mirus, 447 metais buvo paskirtas į tą vietą šv. Flavijonas. Tai buvo drąsus, veiklus ganytojas, nors jam teko trumpai valdyti vyskupiją, nes tik du metu, bet iki paskutinei valandai kovojo už Kristų ir Jo Bažnyčios teises. Nuo pat konsekavimo į vyskopus dienos, prasidėjo šv. Flavijonui neramios dienos. Imperatoriaus mylimas didikas Chrysochius pareikalavo iš šv. Flavijono didelių pinigų-dovanos jo konsekavimo į vyskopus proga. Vyskupas jam tos reikalaujamos dovanos nedavė. Tasai pradėjo veikti prieš vyskupą. 448 m. prasidėjo Eutycho klaida: tas ėmė skelbti, esą Kristuje nebuvo dviejų prigimčių: dieviškosios ir žmogiškosios. Su ta tikybinė klaida drąsiai ir daug kovojo šv. Flavijonas. Jo priešai pasinaudojo 449 m. Efezo netikrąja Santaryba, įvedė kareivius ir vyskopus privertė pasmerkti šv. Flavijoną. Jisai atsišauke į Popiežiaus teismą. Priešai šv. Flavijoną sumušė, suspardė ir išsiuntė ištremiman. Greit jis mirė. Chalcedono San-

Kun. Dr. K. A. Matulaitis, MIC.

taryba 451 m. formaliai paskelbė vyskupą Flavijoną šventuoju ir kankiniu.

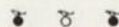
Būkime ištikimi Popiežiui; jo nurodymų laikykimės; patarimus vykinkime ir lengva bus mums išlaikyti tikrąją tikėjimą.

VASARIO 18 D.

Šv. Simeonas, Vyskupas ir Kankinys. — Švč. Išganytojo Motinos sesers sūnus Simeonas buvo nuoširdus Išganytojo Jėzaus Kristaus mokinys. Sekminių dieną jis dalyvavo su Apaštalais ir Marija bendrose maldose, kai šv. Dvasia nužengė ant visų ten susirinkusių. Kai jo brolių, apaštalą Jokubą, Jeruzalės vyskupą, žiauriai nužudė žydai, 62 metais susirinko apaštalai ir mokiniai išrinkti jam įpėdinį. Išrinko šv. Simeoną. Po keturių metų mirė kankinių mirtimi Apaštalai Petras ir Povylas Romoje. Tuo tarpu jau buvo prasidėję Palestinoje sumišimai, sukilimai prieš Romiečius. Dievas perspėjo Jeruzalės krikščionis, ir jie pasitraukė iš Jeruzalės kartu su šv. Simeonu į miestelį Pella už Jordano upės. Kai buvo Jeruzalė paimta ir sudeginta, pasitraukė romiečiai. Į griuvėsius grįžo šv. Simeonas. Daug žydų tada dėjosi prie krikščionių. Apie 40 metų šv. Simeonas vadovavo Jeruzalės krikščionims. Bet Trajanas paliepė išgaudyti Dovydo palikuonis ir krikščionis ir juos išžudyti. Suėmė senelį šv. Simeoną. Jisai buvo prikryžiuotas. Simeonas mirė už Kristų ir tikėjimą, 120 amžiaus metus eidamas.

Platinkime Dievo Karalystę žmonėse, jį ieškodami Išganytojui naujų sielų. Visi gali būti išganyti. Doru gyvenimu ir tiesos žodžiu apaštalaukime.

VASARIO 19 D.

Šv. Konradas iš Parzham. — Šventas Konradas gimė iš vargingų tėvų 1818 m. Parzhame, netoli Passau,

Vokietijoje. Turėdamas 31 amžiaus metus, įstojo į Kapucinių vienuolyną. Buvo priimtas į Broliukus. Per 40 metų jis buvo vienuolyno durininkas ir pasiekė nepaprasto šventumo laipsnio. Dievas jį apdovanojo pranašystės dovana ir galia suprasti žmonių širdį. Jisai mirė 1894 m. Po mirties pagarsėjo stebūklais. Juos patikrinus, šv. Tėvas Pijus XI įskaitė jį 1930 metais į palaimintųjų, o 1934 m., į šventųjų eiles.

Ne vieta ir ne darbas padaro žmogų šventą, bet tobulas visų savo pareigų ėjimas. Visuose luomuose ir amžiuje yra šventųjų. Jie tobulai mylėjo Dievą, gera darė artimui. Tai pasiekė susitvaldymu, nuširdžia malda ir patvarių darbu. Tas pats kelias ir mus ves į šventumą.

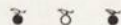

VASARIO 20 D.

Šv. **Eucherius**, Vyskupas. — Šv. Eucherijus yra kilęs iš labai garbingos šeimos. Pamaldūs jo tėvai paaukojo jį, naujagimį kūdikį, Dievui. Kai paugėjo, į mažyčio Eucherijo širdį diegė meilę geroji jo motinė. Septynių metų buvo išleistas mokyti. Ypač jis pamėgo šventąjį Raštą ir mąstymą apie amžiuosius dalykus. Subrendęs jaunikaitis 714 metais įstojo į vienuolyną. Nuolatinėje atgailoje, darbe ir maldoje išbuvo netoli 10 metų. Tuo tarpu mirė jo tėviškės-Orleano vyskupas Suavarikas, Eucherijaus dėdė. Žmonės, Senatas ir dvasiškiai prašė jiems leisti išrinkti vyskupu vienuolį Tėvą Eucherijų. Vyskupu tapęs, pasistengė sustiprinti karuose pašlijusius papročius. Karolis Martel, šalies valdovas, norėdamas padengti karų išlaidas, dažnai apiplėšdavo bažnyčioms suaukotus pinigus. Vyskupas Eucherijus užstojo už skriaudžiamą Bažnyčią. Už tai jį valdovas ištrėmė į Koelną, vėliau į Liege. Iš ten grįžo į šv. Trudo vienuolyną ir 743 m. šventai mirė.

Pašaukimas į dvasinį gyvenimą dažniausiai prasideda šeimoje. Tėvas ir

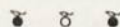
motina daug sveria, besirenkant luomą. Dideli šventieji, paprastai, turėjo pamaldžias, šventas motinas.

VASARIO 21 D.

Pal. Pepinas iš Landen, Išpažintojas. — Prancūzijos karalių Karolingų dinastijos senuolis palaim. Pepinas buvo galingas valdovas. Jisai gyveno septintame šimtmečiuje. Jo dvi dukterys: Gertrūda ir Begga yra pripažintos šventomis. Pats Pepinas buvo duosnus ir protingas valdovas. Besirūpindamas krašto gerove, nepamiršo savo sielos išganyto reikalų. Jis mirė 640 m. Jo kūnas yra Nivelle kartu su šv. Gertrūdos ir visada jis buvo žmonių skaitomas šventuoju.

Būkime pamaldūs ir duosnūs vargšams, kad jų maldomis pelnytume gausenę Dievo malonę ir užsitikrintume sielos išganyką.

VASARIO 22 D.

Šv. **Petro Katedra Antiochijoje**. — Pirmaisiais amžiais buvo paprotys iškilmingai paminėti savo Krikšto Dieną: dvasinį atgimimą. Vyskupai švėsdavo ir dabar švenčia savo į vyskopus konsekavimo dieną. Bet kartais pasitaikydavo, jog tikintieji švėsdavo savo buvusio vyskupo, ar jau mirusio vyskupijos sosto užėmimo sukaktį. Šv. Petras, pirmasis Popiežius, Išganytojui įžengus į dangų, į tris metus atvyko į Rytų šalies sostinę-Antiochiją ir iš čia valdė apilinkės krikščionis apie septynis metus. Vėliau jis persikėlė į Romą ir iš ten iki savo mirties apie 25 metus valdė visą Bažnyčią.

Dėkokime Išganytojui už Bažnyčios įkurimą, už Jo paliktus šventus sakramentus, ypač už kunigystės sakramentą, kuriuo įgaliojo savo išrinktuosius pakartoti Jo Auką nekruvinu būdu Mišiose.

KUN. ALEKSANDRAS SKRIPKUS,

Chicagos Šv. Kryžiaus par. klebonas, kuris vasario 10 d., 1941 m. švenčia kunigystės auksinį jubiliejų.

Garbingąjį Jubiliatą, laimingai sulaukusį 50 metų kunigystės, nuoširdžiai sveikiname, linkėdami Jam kuogausiausių Dievo malonių!

KAS KLAUSIA – NEKLYSTA

PRIVATUS KRIKŠTAS

1. Kuriais būdais suteikiama Krikšto Sakramentas?

Dvejais: 1) būna iškilmingas krikštatas, kuomet atliekamos visos Bažnyčios įsakytos apeigos ir maldos; 2) privatus krikštatas, t. y. neiškilmingas, jei kai kurios maldos ar apiegos apleidžiamos. (pašlyg Kan. 737, 2).

2. Kada galima krikštyti privačiai?

Dviem atvejais: (Kan. 759, 1 ir 2). 1) gyvybės pavojuje; 2) kuomet teikiama sąlyginis krikštatas suaugusiam klaidatikiui.

3. Kas gali krikštyti gyvybės pavojaus metu?

Kiekvienas žmogus. Bet, jei galima, reikėtų laikytis šios eilės: klebonas, kunigas, dijakonas, subdijakonas, klierikas, vyras, moteris. (Kan. 742, 1 ir 2).

4. Ar yra atsitikimų, kad geriau yra pavesti moteriškai pakrikštyti?

Taip yra du tokie atsitikimai: (Kan. 742, 2). 1) kai to reikalauja padorumas; 2) kai moteris geriau žino už vyrą krikšto žodžius ir kaip reik krikštyti.

5. Ar gali gimdytojai krikštyti savo vaikus?

Ne. Tik vienu atveju gali: — kai kūdikis marinamas, o nėra kas galėtų jį pakrikštyti. (Kan. 742, 3).

6. Kas reikia daryti, kad privatus krikštatas būtų tikras, geras?

Reikia, kad krikštą teikiantieji mokėtų pakrikštyti. Tai išmokti ypač reikia slaugėms, gydytojams. (Kan. 743).

7. Kokių apeigų reikia aiškiai teikiant privatų krikštą?

Tai priklauso nuo to, kas krikštija.

1). Jei nėra kunigo, nei dijakono, — užtenka vien to, kas būtinai reikalinga geram krikštui.

2). Jei yra kunigas ar dijakonas ir laikas leidžia, tai bus suteiktas krikštatas su visomis apeigomis.

8. Ar reikalingi krikšto tėvai prie privataus krikšto?

Taip, jei tik juos galima gauti. (Kan. 762, 2).

9. Ką daryti, kai sunkiai sirgęs ligonis, privačiai pakrikštytas, sustiprėja, pasveikta??

Kai tik bus galima, tuoj reikia papil-

dyti krikšto apeistas apeigas bažnyčioje. (Kan. 752, 3).

10. **Ką daryti, kai papildomosios krikšto apeigos nebuvo suteiktos, o pakrikštytasai asmuo rengiasi prie pirmos Komunijos, prie Sutvirtinimo Sakramento, ar stoja Moterystėn?**

Jei tik nėra svarbių kliūčių, apeistos krikšto apeigos reikia papildyt, o pas-kui leisti priimti kitus Sakramentus. (S. Off. liep. 27, 1775; rugs. 8. 1869).

11. **Ar papi dant krikšto apeigas yra reikalingi krikšto tėvai? Kas jais gali būti?**

Taip. Reikalingi. Kas buvo privačiam krikšte kūmais, tie būna krikšto tėvais ir krikšto apeigas papildant. Jeigu krikštijant kūmų neturėta, — papildant gali būti kiekvienas asmuo (Kan. 763, 2).

12. **Ar susidaro dvasinė giminytė — tarp privačiai krikštijamo ir jo krikšto tėvų.**

Taip. Bet jei privačiai krikštijant krikšto tėvų nebuvo, tai krikšto apeigas papildant, kūmai giminytės neužsitraukia. (Kan. 762, 2).

13. — **Kur ir kada, esant būtinam reikalui, galima privačiai krikštyti?**

Visur, kiekvienu laiku. (Kan. 771).

14. **Kaip galima įrodyti, kad privatus krikštas buvo tikrai suteiktas?**

Jei galima, krikštijant verta turėti du ar tris liūdininkus. (Kan. 742, p. 1.).

15. **Kas gali leisti privačiai pakrikštyti suaugusį klaidatikį?**

Tiktai vietos vyskupas. (Kan. 759, 2).

16. **Šiuo atveju, ar reikia vėliau papildyti bažnyčioje krikšto apeigas?**

Nereikia. (Kan. 759, 3).

Bendradarbių Veikla

SEIMAS PUKIAI PAVYKO

Keturioliktasis Metinis TT. Marijonų Bendradarbių Seimas, kuris įvyko vasario 9 d., š. m. Chicagoje reikia skaityti labai gražiai pasisekusiu. Seimas susidarė iš trijų dalių: pamaldų, puotos ir posėdžio.

Pamaldos — atliktos gražioje švč. P. M. Gimimo parapijos bažnyčioje. Iškilmingas šv. Mišias, asistuojant dijakonu — kun. P. Barauskui, MIC ir subdiakonui kun. A. Miciūnui, MIC, laikė kun. J. Mačiulionis, TT. Marijonų Bendradarbių Centro pirmininkas. Gražus pamokslas pasakė kun. J. Dambrauskas, MIC, Dvasios Vadas.

Puota — turėta tuojuo po pamaldų parapijos salėje. Skaitlingus svečius gardžiai pavaišino malonios Marquette Parko Bendradarbių Skvriaus šeimininkės. Nuotaika prie šios bendros puotos jautėsi savoji. Buvo tai tikrai meilės puota, bendraminčių ir bendraširdžių žmonių puota, pirmenanti pirmųjų krikščionių agapas. — Puotos metu kun. J. Navickas, TT. Marijonų Provincijolas, paskelbė, kad Bendradarbių Dvasios Vadas kun. J. Dambrauskas esąs paskirtas Aušros Vartų parapijos Chicagoje klebonu.

Posėdis — įvyko toj pačioje salėje

po neilgos popietinės pertraukos. Seime dalyvavo per 300 delegatų ir šiaip TT. Marijonų prietelių. Įžanginę kalbą pasakė kun. J. Navickas, TT. Marijonų Amerikoje Provincijolas, kurioje išdėstė programą ateities veiklos. Be galo gražia ir turininga kalbą pasakė kun. J. Prunskis, svečias iš Lietuvos. Jis pavadino Bendradarbius — "raiščiu jungiančiu visa visuomenę tautos atgimimui ir tautiniu ir religiniu atžvilgiu." Kalbėjo be to: konsulas P. Daužvardis, L. Šimutis, "Draugo" redaktorius, kun. K. Rėklaitis, kun. I. Albavičius, kun. Deksnys, adv. Grišius ir kiti. Išklause Centro ir Skvriu raportu, Seimas priėmė keletą labai reikšmingų rezoliucijų, apie kurias plačiau bus kitame "Laivo" numeryje. Galop išrinkta naujoji Centro Valdyba: Dvasios Vadas — Kun. J. Navickas, MIC, Pirmininkas — Kun. J. Dambrauskas, MIC, vicepirmininkė Pranciška Ivanauskienė, sekretorė — O. Bukantaitė, išdininkas — Kun. P. Činikas, MIC. — Sumaniai adv. P. Mastausko vedamas Seimo posėdis sklandžiai užsibaigė 5:30 p. p. Visi skirstėsi patenkinti Seimo eiga ir jo nutarimais. Aukų įteikta ir surinkta, drauge su naujai įsirašiusiais garbės ar amžiniais nariais, — viso labo apie \$2,600.

NAUJAS UŽDAVINYS

Mūsų metinis Seimas puikiai pavyko. Pasidžiaugėme atliktais darbais ir pakilia dvasia nustatėme ateičiai mūsų darbuotės liniją.

Tarp kitko Seime iškeltas reikalas didesnio ir glaudesnio bendradarbiavimo spaudos platinime. TT. Marijonų Bendradarbiai buvo karštai raginami ir kviečiami, kad taptų uoliais spaudos apaštalais.

Geros Spaudos svarba

Geros spaudos platinimo reikalas yra didelis ir svarbus. Spauda mūsų laikais yra galybė, kurios įtaka labai plačiai ir labai giliai siekia. Ji yra tarsi iš mažų lašelių susidariusi srovė, kuri viską su savim neša. Spauda nustato šeimose ir visuomenėje viešąją nuomonę — opinią, veikdama žmonių įsitikinimus. Rasakytas žodis neturi tiek reikšmės, kiek parašytas, nes gyvą gali išgirsti šimtai, o skaito milijonai. Dėl to kieno spauda, to ir visuomenė.

Kiekvienas sąmoningas katalikas turi didžiausio dėmesio kreipti į katalikiškos spaudos platinimą ir rėmimą. Jis negali per pirštus žiūrėti ir nesidėti prie to kilnaus, švento katalikiškosios spaudos darbo.

Juo labiau negali nuošaliai sau ir abejingai stovėti tikras, geras TT. Marijonų Bendradarbis. Vienas iš svarbiausių darbų, kurie Amerikos katalikų visuomenės buvo pavesti TT. Marijonams, yra spauda. Ir jie jau per 20 metų tą sunkų ir atsakomąją spaudos darbą dirba.

Jiems padėti pirmoje eilėje kviečiami Bendradarbiai, kurie su TT. Marijonais yra surišti artimesniais ryšiais.

Ko gi reikalaujama?

Visųpirma, kad kiekvienas Bendradarbis pasistengtų gauti naujų skaitytojų TT. Marijonų leidžiamiems laikraščiams: "Draugui" ir "Laivui". Bet ir čia nė tiek, tuo tarpu, nenorima iš Bendradarbių. Tuo tarpu skelbiamas tikrai "Laivo", Bendradarbių organo, vėjus. Norima, kad Bendradarbiai platintų savo laikraštį lietuvių katalikų tarpe.

Jei kiekvienas Bendradarbis tik vieną naują skaitytoją "Laivui" surastų, tai leidėjams būtų jau labai didelė parama, pagalba.

Ėt mes manome, kad Bendradarbiai nenorės pasitenkinti vien tik tuo mažiausiu patarnavimu; mes tikimės, kad atsiras daug tokių, kurie bus pasiryžę ką nors daugiau nuveikti spaudos platinimo reikalu.

Dėl to mes kviečiame į platesnį darbą, prašome stoti į tikrą "Laivo" vadininkų eiles.

Stokime į didelį ir šventą darbą! Suraskime kuodaugiausiai naujų skaitytojų! Juo daugiau kas pasidarys, juo labiau turės teisės pasidžiaugti savo veiklos vaisiais. Dievas atlygins šimteriopai už apaštalavimo darbą, o "Laivo" administracija suteiks skiriamų vadininkams dovanų.

Taigi visi į taiką, į šventą, kilnų darbą!

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Narė

A. † A.

ONA SAKAVIČIENĖ

Užmigo Viešpatyje, Baltimore (MD.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejus šv. Mišias: 17 ir 18 vasario 1941 m.

Bendradarbių Dr-jos Nariai prašomi sukalbėti už a. a. Onos sielą vieną dalį šv. Ražančiaus Dievo gailėstingumui išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

..Kiekvienas paukštis žino, kame sukrauti sau izdą. Žinodamas, kame jo buveinė, jis tuo pačiu parodo, kad žino savo paskyrimą. Nejaugi žmogus, protingiausias visų gyvūnų, negali žinoti to, ką žino paukštis?

KINŲ POSAKIS

Ne kiekvienas gali padaryti ką nors nepaprasto, bet kiekvienas gali nudirbti paprastą darbą, nepaprastą dvasia. (Booker Vashington).

Laisvoje Amerikoje

Kun. Prunskis "Draugo" redakcijos narys. — Nuo š. m. Vasario 1 dienos, į dienraščio "Draugo" redakcijos-štabą įėjo Kun. Juozas Prunskis, buvęs "XX Amžiaus" redaktorius ir Lietuvos Katalikų Spaudos biuro direktorius. Naujas redakcijos narys plačiai yra keliaavęs ir artimai susipažinęs su Europos socialiniais ir politiniais klausimais.

\$2000. Lietuvos Pabėgėliams. — Lietuvių Katalikų Federacijos centras nutarė Lietuvos atbėgėliams Vokietijoje pagelbėti tuoj pasiūsti \$2000 iš Lietuvai Gelbėti Fondo, nes gauta žinių, jog jų padėtis ten labai varginga. Ūmus šią sumą, pabėgėlių reikalams iki šiol bus išsiųsta arti \$3000.

Profesorius apie Lietuvių kalbą. — Dr. Allen H. Fry, sanskrito ir palyginamosios filologijos profesorius Amerikos Katalikų universitete, sausio 13 d. Baltic American Society Washington'e susirinkime kalbėjo tema "Lietuvių ir Latvių Kalbų Vaidmuo Lingvistiškose Studijose". Prof. Fry atvaizdavo lietuvių ir latvių kalbų sąryšius su sanskritu.

Prof. Pakštas Garsina Lietuvius. — Lietuvių visuomenei gerai žinoma, kiek Prof. K. Pakštas savo kelionėmis, paskaitomis, tyrinėjimais ir ekspedicijomis įvairiose pasaulio šalyse išgarsinęs Lietuvos ir lietuvių vardą.

Prof. Pakštas susilaukė atatinamų įvertinimų svetimtaučių spaudoje.

Šiuo metu Prof. Pakštas pakviestas pastoviai laikyti paskaitas Kalifornijoje universitete, Tam tikrais tarpais Prof. Pakštas duoda paskaitas ir kalbas atskirų draugysčių ir klubų sueigoms, taip, kad nuolat maišydamasis su žymiais amerikiečiais mokslininkais, profesionalais ir politikais, jis vis iškelia Lietuvos ir lietuvių tautos reikalus ir taip susiranda vis daugiau draugų sau ir lietuvių tautai. Reikia tikėtis, jog toks Prof. Pakšto veikimas ir pastangos įtakingu svetimtaučių tarpe gali turėti labai didelės reikšmės Lie-

tuvos atstatymui ir bendram lietuviškos išeivijos judėjimui.

Kunigai Tarpininkauja Streikuose. — Kun. Pralotas F. J. Haas, Amerikos Katalikų Universiteto mokytojas, Jungtinių Valstybių valdžios paskirtas ypatingu atstovu tarpininkauti iššauktame streike Allis Cahmers dirbtuvėje, Milwaukee, Wisc. Šioj dirbtuvėj dirba arti 10,000 darbininkų ir jai duota 26 milijonų dolerių vertės užsakymų šios šalies apsigynimo reikalams.

Kitame gi streike Dayton, Ohio, Kunigas W. Labodie Švč. Trejybės parapijos vikaras paskirtas tarpininkauti darbo nesusipratimuose tarp to miesto gelžkelių ir gatvėkarių bendrovių.

Vyskupas Lucey — Arkivyskupu. — Gauta žinia, jog buvęs Amarillo, Texas vyskupas J. E. Robert F. Lucey paskirtas San Antonio, Texas arkivyskupu, vietoj 1940 m. rugsėjo mėn. mirusio J. E. A. J. Drossaerts. Vyskupas Lucey senai yra pasižymėjęs, kaip uolus darbo ir socialinės srities veikėjas, metams bėgant šiose srityse ėjęs svarbias ir atsakingas pareigas ir daug pasidarbavęs rišant įvairius susikirtimus ir nesusipratimus tarp darbininkų ir darbdavių. Jis dar palyginamai jaunas vyras, — turi vos 50 metų amžiaus, bet jau spėjo atlikti daug gražių darbų.

Kunigas išge bėjo du vaiku. — Cambridge, Mass. Kun. Tomas J. Tierney, šio miesto gaisrininkų kapelionas, vieno gaisro metu, iš degančių namo išgelbėjo du vaiku. Pamatęs minėtus vaikus stovinčius prie degančių namų lango, Kun. Tierney užsidėjo gaisrininko šalną, užsivilko gumini švarką, ir leidosi kopėčiais abu vaiku gelbėti.

59,141 Krikštų per 5 metus. — Amerikos Katalikų Svetimų Šalių Draugija praneša, kad per pereinčius penkis metus jų vedamuose misijose Rytų Azijoje suteikta 59,141 krikštų. Šios draugijos misijonieriai aprūpina 1,067 misijų stotis, kurių 110 turi vietoje gyvenančių kunigų. Jų darbuotė apima dalis Japonijos, Pietų Kinijos, Korejos ir Manchuko.

Pavergtoje Lietuvoje

Kun. J. Sakevičius, M.I.C. Romoje. — Nesenai ištrukęs iš bolševikų nuožmių rankų kun. J. Sakevičius, Marijonas, atvyko pas Marijonus Romoje ir savo studijoms pagilinti lanko "Angelicum" universitetą.

Rusiški pašto ženklai. — Iš Lietuvos gaunami laišakai jau turi rusiškų pašto ženklus. Lenino ir kitų bolševikiško plauko atvaizdais ir parašais yra užantspauduoti laiškų vokai. Taip palaipsniui naikinama viskas, kas buvo lietuviška.

Mokins Kaimiečius Leninizmo. — Maskoliai pristeigė daug mokyklų suaugusiems kaimiečiams. Jose bus mokinama leninizmo ir stalinizmo.

Kiek rūsų Lietuvos sostinėje. — Sakoma, kad iš Vilniaus 300,000 gyventojų, 70,000 jų yra raudonosios okupacinės kariuomenės kariai apgyvendinti Lietuvos sostinėje.

Pabėgusių turtas konfiskuotas. — Bolševikų valdžia paskelbė sąrašą asmenų pabėgusių iš Lietuvos, gelbėdami savo gyvybę, kuriems atimtas visas likęs Tėvynėje turtas. Sąrašas apima 83 pavardes. Jų tarpe yra ir Lietuvos atstovai ir konsulai užsienuose, kurie nesutiko grįžti į Lietuvą, bolševikams reikalaujant.

Rinkimai į Sovietų aukščiausiąją tarybą. — Sausio 12 d. pavergtoje Lietuvoje įvyko taip vadinamieji "rinkimai" 35 atstovų į Sovietų aukščiausiąją tarybą. Kandidatų buvo paskirta tik tiek kiek reikėjo atstovų, reiškia 35, ne daugiau. Kitų nevalia buvo statyti. Tarp kandidatų skaitome tokias pavardes: Ickas Movša, Vasilij Morozov, Podzniakov, Koganovič, Zdanov ir t. t.

Bankai uždaryti. — Lietuvoje įsteigtas Komunalinis bankas perėmė šiuos Lietuvoje veikusius bankus: Ūkio Banką, Tarptautinį Banką ir Vilniaus Taupomąją Kasą.

Areštuojami savanoriai. — Bolševikų laikraščiai jau atvirai prisipažįsta, kad

areštuojami žmonės, kurie per kovas už Lietuvos nepriklausomybę kariavo su raudonosios armijos gaujomis 1918-1920 metais.

Plačiame Pasauly

Mirė Pral. A. Spigiagin'as. — Gavome žinią, kad sausio 17 d. š. m. Romoje mirė a. a. Pralotas Aleksandras Sipiginas, žymus rusas konvertitas kunigas. Velionis yra kilęs iš senovės rusų bajorų stačiatikių šeimos. Baigęs aukštuosius mokslus keliuose universitetuose, buvo iš karto atsidėjęs gamtos mokslams. Bet vėliau stojo į politinį rusų gyvenimą ir buvo I Dumos atstovu. Susidūręs su katalikų žymesniais asmenimis, metė stačiatikų tikėjimą ir perėjo į Katalikų Bažnyčią. Baigęs teologijos mokslus Innsbroke ir Romoje buvo išventintas kunigu ir pradėjo darbuotis tarp rusų. Bažnyčių susivienijimo darbe yra daug nusipelnęs. Paskutiniu laiku mokytojavo rusų Kolegijoje Romoje, gyvendamas pas TT. Marijonus. Amžiną atilsį duok jam, Viešpatie!

Meksikoj Kovojamam Komunizmas. — Federalinė švietimo ministerija praneša kad iš visų mokyklų išsakoma išmesti komunistiškos pakraipos vadovėlai. Prieš kurį laiką ėjo gandai, jog su nauja Meksikos valdžia, gal Bažnyčia Meksikoj susilauks šviesesnių dienų. Kiek tenka spręsti iš kai kurių vėlesnių įvykių ir atmainų, šie spėliojimai daugelyje atvėjų jau išsipildo. Po truputi katalikams graažinama tikybinė laisvė.

Atstato bažnyčias. — Ispanijoje per civilinį karą komunistai sugriovė daug katalikų bažnyčių. Dabar Ispanijos vyriausybė paskyrė pusantro milijono pesetų sugriautoms bažnyčioms atstatyti.

Londono Katalikai nukentėjo. — Paskutiniaus nacių lakūnų puolimais čia ir katalikai daug nukentėjo. Du kunigai užmušta, trys bažnyčios sugriautos, kitos skaudžiai sugandintos, į kelis vienuolynus nukrito bombos. Sužalota ir garsioji istorinė Westminsterio katedra.